

WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI
PN.2.GM.0911/24/05

Szczecin, dnia 03 marca 2005 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXIX/157/05 Rady Miejskiej w Kaliszu Pomorskim z dnia 28 stycznia 2005 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kalisz Pomorski.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Kaliszu Pomorskim uchwałą Nr XXIX/157/05 z dnia 28 stycznia 2005 r. przystąpiła do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kalisz Pomorski, którego **przedmiotem jest przeznaczenie działek na cele rekreacyjne, przemysłowe i mieszkalne.**

Odnosząc się do powyższej uchwały należy stwierdzić, iż zgodnie z art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) wiążącymi dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych są ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, sporządzanego w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym zasad zagospodarowania przestrzennego. Zgodność ze studium rozciąga się na wszystkie etapy procedury zmierzającej do uchwalenia planu, a więc również przy podejmowaniu ww. uchwały i dotyczy zarówno wielkości obszaru będącego przedmiotem zmiany, jak również jego przeznaczenia. W omawianym przypadku ta zgodność nie istnieje.

Przystąpienie do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Kalisz Pomorski pozostaje w sprzeczności ze studium gminy Kalisz Pomorski przyjętym uchwałą Nr XXXIV.245.2002 z dnia 31 stycznia 2002 r. Rady Miejskiej w Kaliszu Pomorskim, ponieważ załączniki graficzne do tego studium (oprócz załącznika nr 3) nie określają żadnych terenów przeznaczonych na cele rekreacyjne, przemysłowe i mieszkalne, co więcej, w tekście studium w rozdziale 14 § 57 znajduje się zapis, który stanowi, iż obszary

rolniczej przestrzeni produkcyjnej, położone poza określonymi na rysunku, załącznik 1, zasięgami rozwoju przestrzennego jednostek osadniczych i wskazanymi miejscami rozwoju funkcji aktywizujących gminę, należy wyłączyć z zabudowy, z wyjątkiem zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lokalizowanej w obrębie zagrody lub w jej bezpośrednim sąsiedztwie.

Ponadto, zgodnie z postanowieniami rozdziału 18 Turystyka i wypoczynek § 91: wypoczynek i sport znaleźć się mogą tylko w obszarach ściśle określonych w ustaleniach dla jednostek osadniczych, w pozostałych obszarach preferowana jest turystyka krajoznawcza. Dopuszcza się realizację zabudowy turystycznej, rekreacyjnej i ogródków działkowych poza zasięgami rozwoju przestrzennego jednostek osadniczych określonymi na rysunku, załącznik nr 1, jedynie w miejscach wynikających z uprzedniej analizy uwarunkowań i wyłącznie drogą sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, pod warunkiem spełnienia przepisów szczególnych dotyczących ochrony środowiska i ograniczenia ingerencji w krajobraz poprzez właściwe zaplanowanie zazielenienia terenu. Dokonując analizy dokumentacji stwierdzić należy, iż żaden z załączników do przedmiotowej uchwały nie obejmuje nawet w części obszaru oznaczonego w studium symbolem UT, który według legendy odnosi się do terenów pod lokalizację usług turystyki, wypoczynku i rekreacji.

W konsekwencji podejmując przedmiotową uchwałę Rada Miejska w Kaliszu Pomorskim rażąco naruszyła art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W związku z powyższym niniejsze rozstrzygnięcie jest w pełni uzasadnione i konieczne.

Rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wojewoda Zachodniopomorski
mgr Sławomir Szpak
WICEMAJOR WOJEWÓDZA